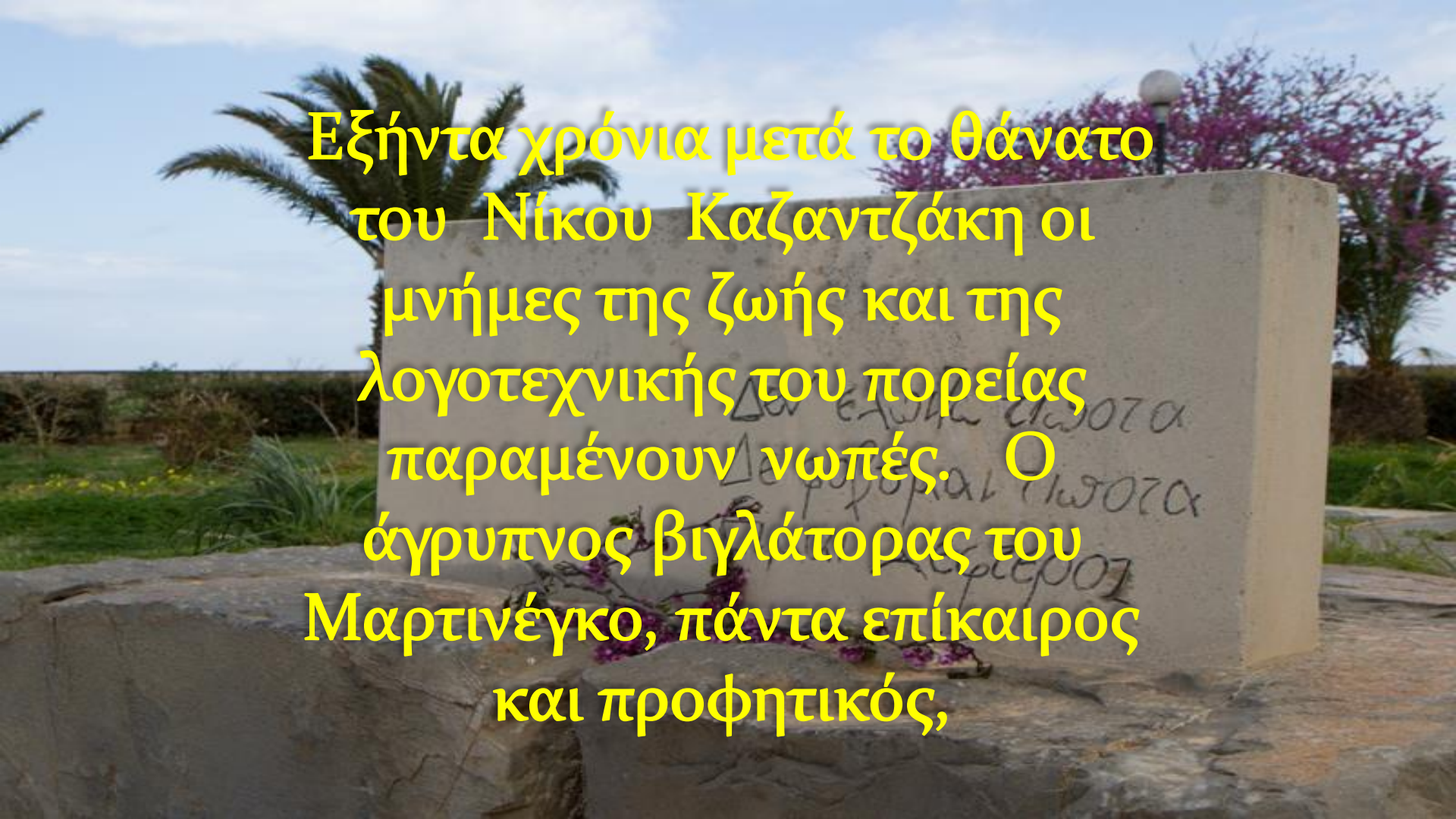

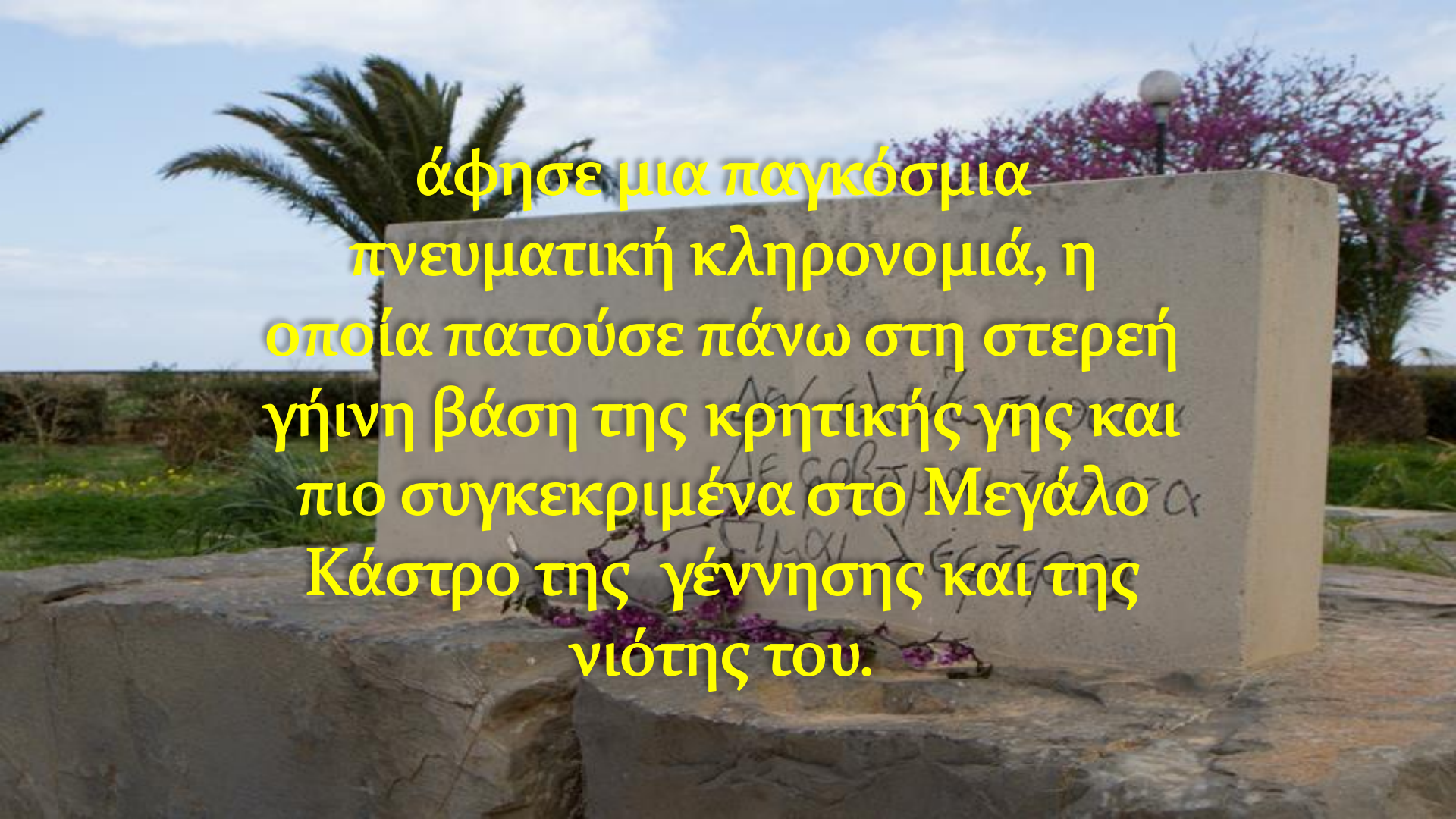
Το Εργαστήρι χορού

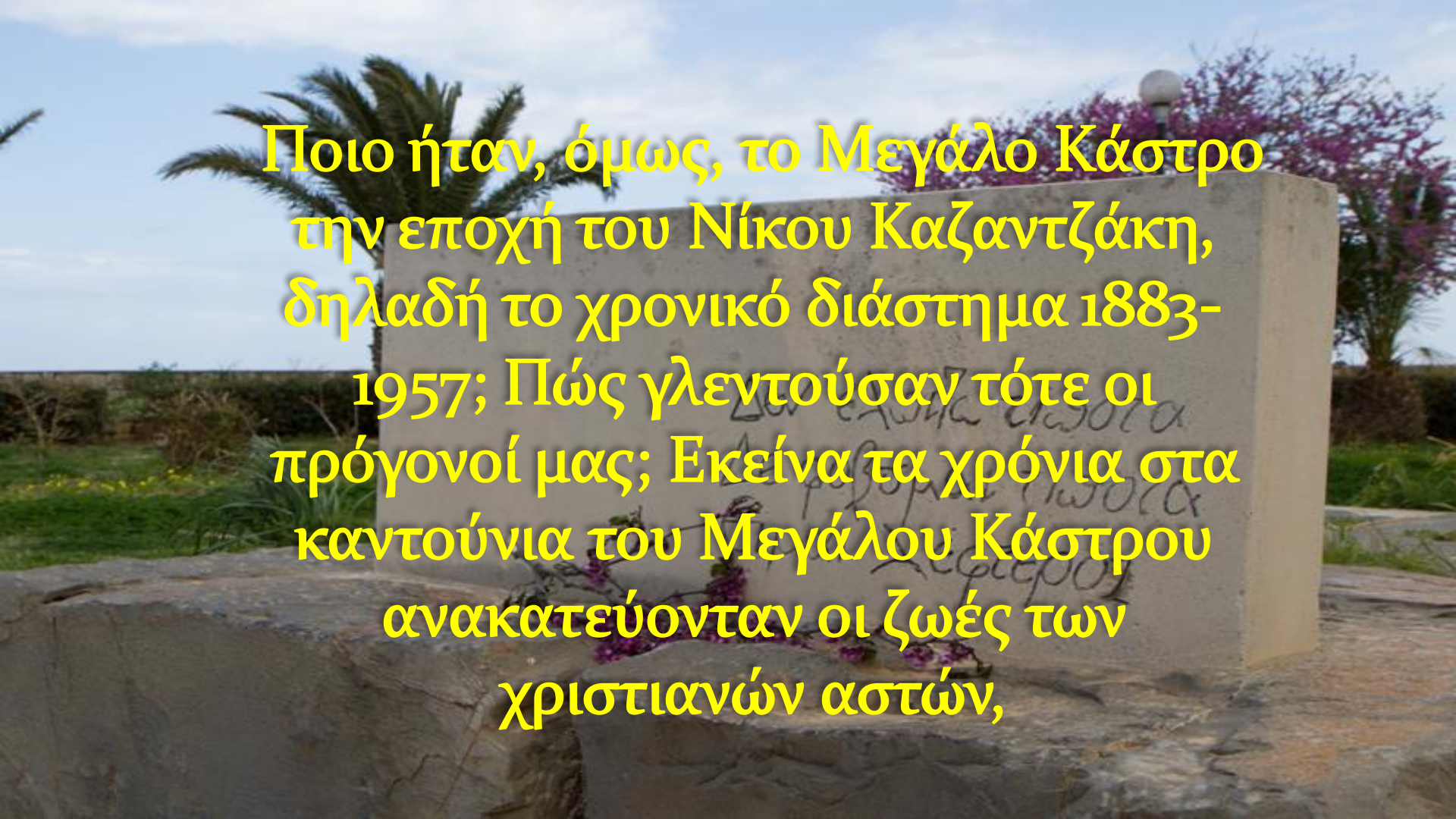
παρουσιάζει το θεατρικό έργο
του Αγησίλαου Αλιγιζάκη
«Σεργιανίζοντας με το Ζορμπά
στο Παλιό Μεγάλο Κάστρο».

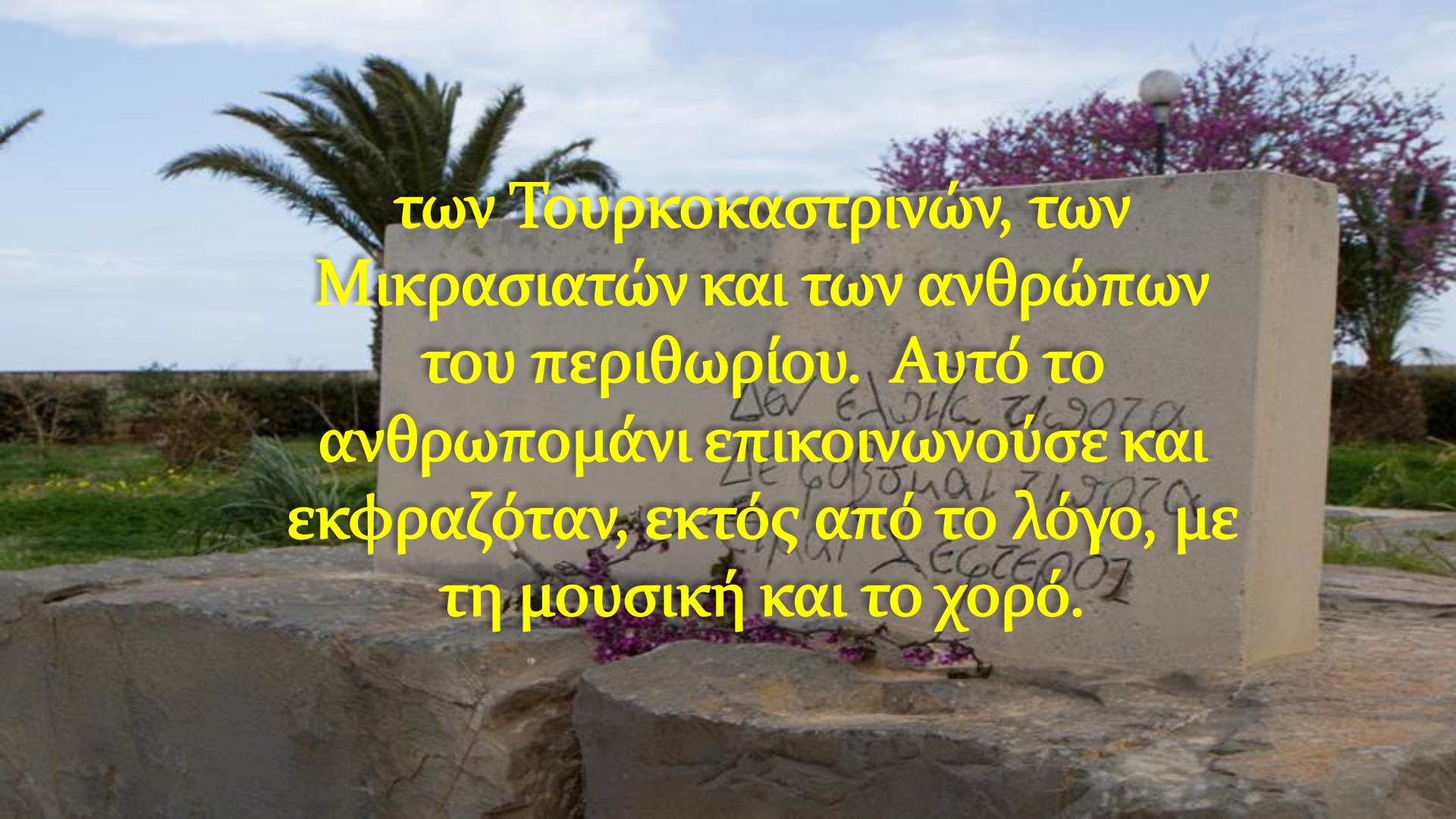
Εξήντα χρόνια μετά το θάνατο
του Νίκου Καζαντζάκη οι
μνήμες της ζωής και της
λογοτεχνικής του πορείας
παραμένουν νωπές. Ο
άγρυπνος βιγλάτορας του
Μαρτινέγκο, πάντα επίκαιρος
και προφητικός,

άφησε μια παγκόσμια
πνευματική κληρονομιά, η
οποία πατούσε πάνω στη στερεή
γήινη βάση της κρητικής γης και
πιο συγκεκριμένα στο Μεγάλο
Κάστρο της γέννησης και της
νιότης του.

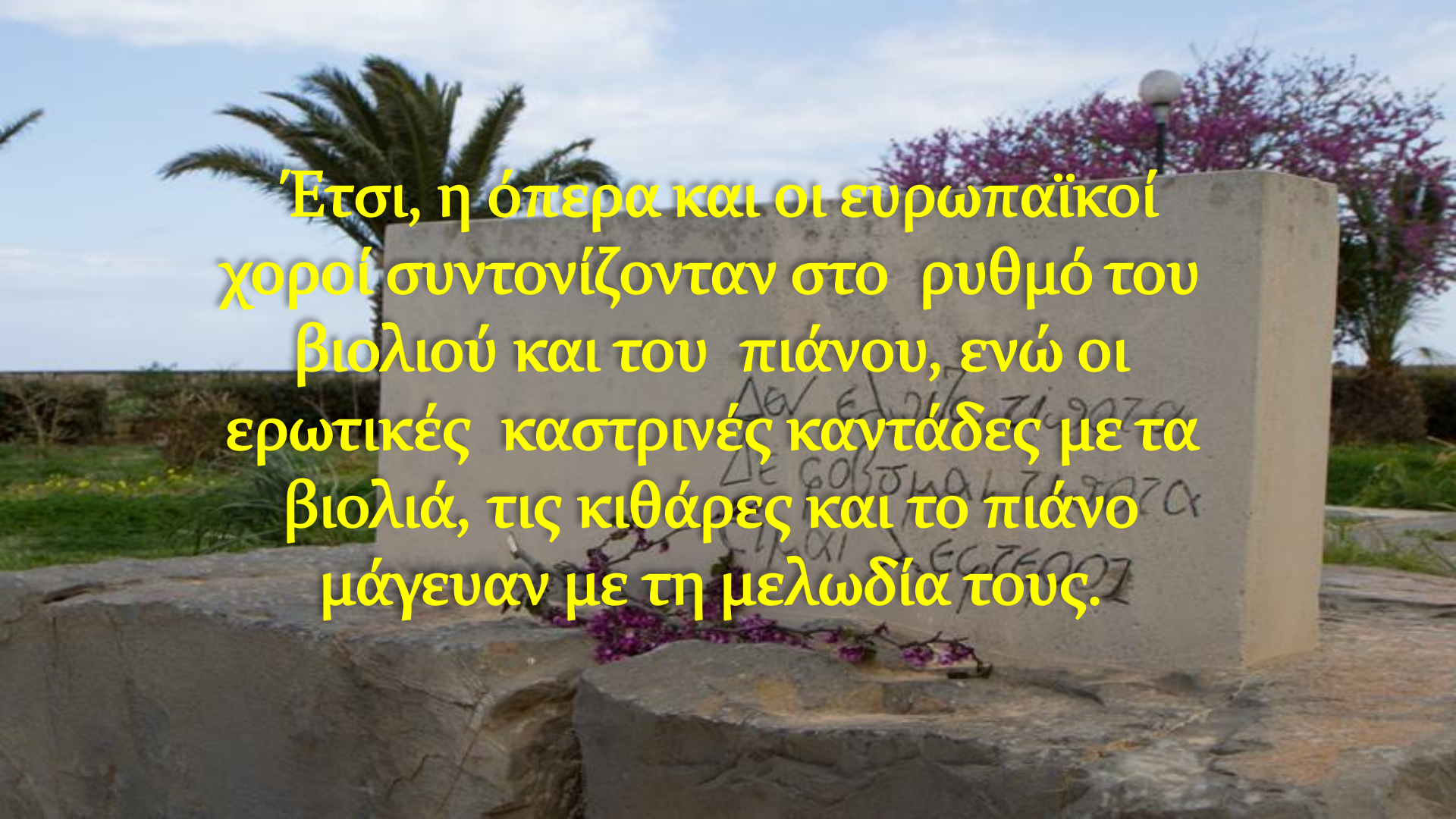

Ποιο ήταν, όμως, το Μεγάλο Κάστρο
την εποχή του Νίκου Καζαντζάκη,
δηλαδή το χρονικό διάστημα 1883-
1957; Πώς γλεντούσαν τότε οι
πρόγονοί μας; Εκείνα τα χρόνια στα
καντούνια του Μεγάλου Κάστρου
ανακατεύονταν οι ζωές των
χριστιανών αστών,

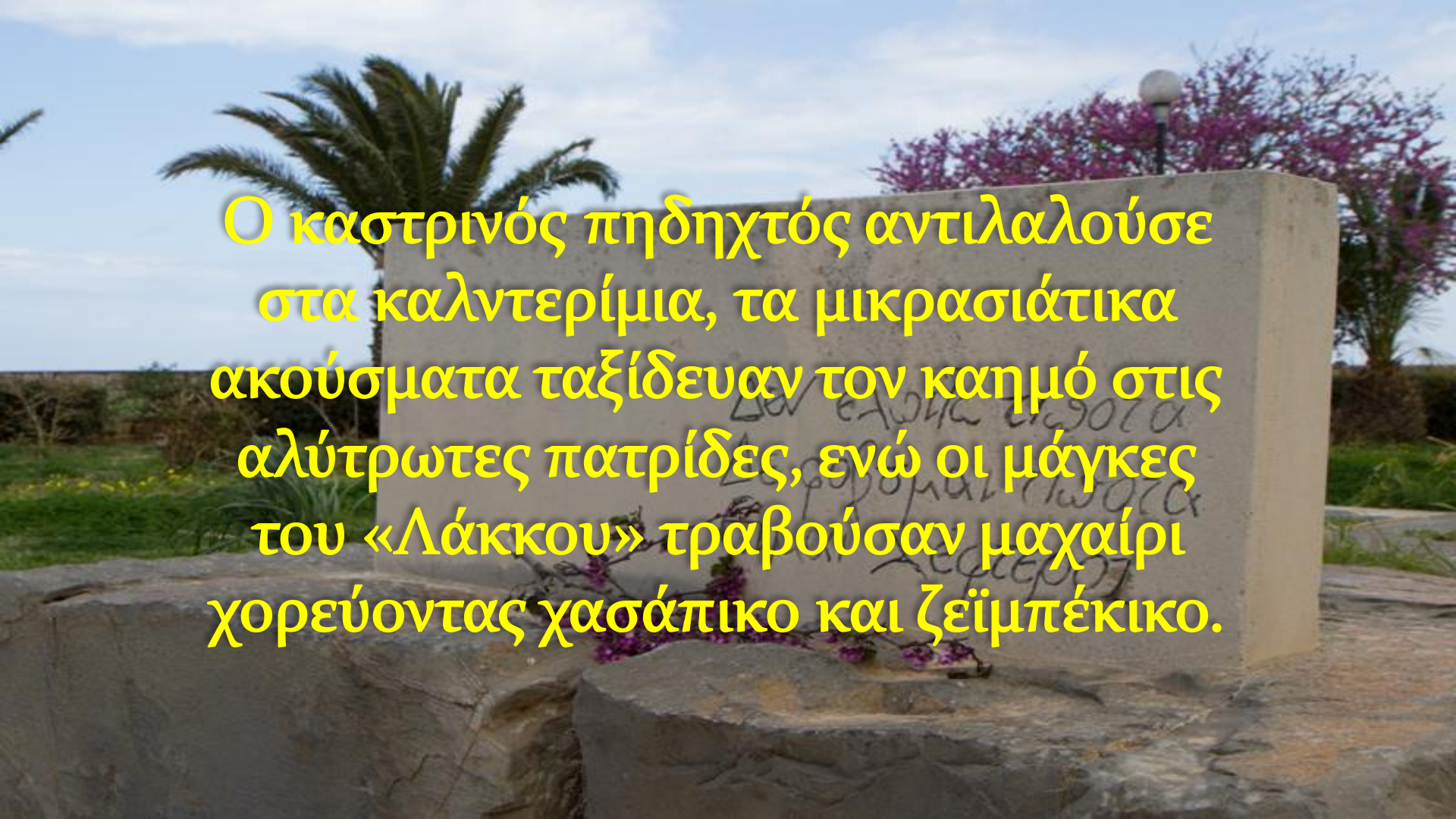

των Τουρκοκαστρινών, των
Μικρασιατών και των ανθρώπων
του περιθωρίου. Αυτό το
ανθρωπομάνι επικοινωνούσε και
εκφραζόταν, εκτός από το λόγο, με
τη μουσική και το χορό.

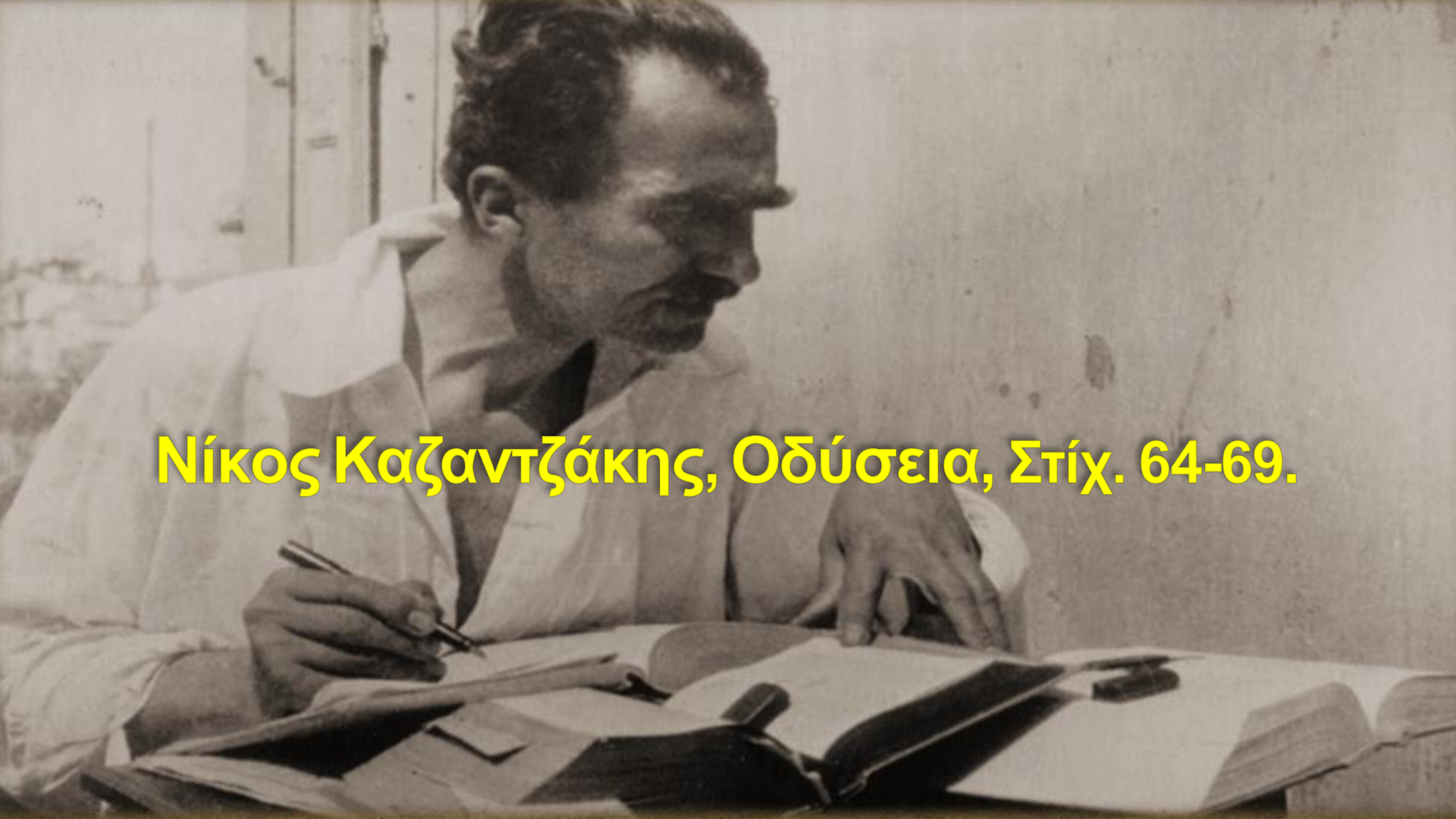
Δεν είναι τίποτα
Δεν είναι τίποτα
Δεν είναι τίποτα
Δεν είναι τίποτα

A photograph of a concrete monument in a park. The monument is a rectangular block with Greek text inscribed on its front face. The text is in yellow and reads: 'Έτσι, η όπερα και οι ευρωπαϊκοί χοροί συντονίζονταν στο ρυθμό του βιολιού και του πιάνου, ενώ οι ερωτικές καστρινές καντάδες με τα βιολιά, τις κιθάρες και το πιάνο μάγευαν με τη μελωδία τους.' The monument is surrounded by a low stone wall. In the background, there are palm trees and a flowering tree with purple blossoms. The sky is blue with some clouds.

Έτσι, η όπερα και οι ευρωπαϊκοί
χοροί συντονίζονταν στο ρυθμό του
βιολιού και του πιάνου, ενώ οι
ερωτικές καστρινές καντάδες με τα
βιολιά, τις κιθάρες και το πιάνο
μάγευαν με τη μελωδία τους.

Ο καστρινός πηδηχτός αντιλαλούσε
στα καλντερίμια, τα μικρασιάτικα
ακούσματα ταξίδευαν τον καημό στις
αλύτρωτες πατρίδες, ενώ οι μάγκες
του «Λάκκου» τραβούσαν μαχαίρι
χορεύοντας χασάπικο και ζεϊμπέκικο.

Νίκος Καζαντζάκης, Οδύσεια, Στίχ. 64-69.

«..Μα τον αφέντην ήλιο, ορκίζουμαι,
και την κερά-Φεγγάρω,
Ψευτόνειρο 'ναι τα γεράματα και
φαντασιά 'ναι ο χάρος
Όλα 'ναι της ψυχής καμώματα και
του μυαλού παιχνίδια,

όλα αλαφρό μελτέμι που φυσάει και
τα μελίγγια ανοίγουν·

τ' όνειρο απάλαφρα ονειρεύτηκε κι
έγινε ο κόσμος τούτος·

Ας κάμουμε του κόσμου κατοχή,
παιδιά, με το τραγούδι!».

Δεν έχω τίποτα
Δε φοβόμαι τίποτα
Είμαι λέντερο

1138-6. ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ἢ Πόρτα Χανιῶν, πρὸς τὴν ἑξῆς πόλιν.

2 - Οιδίπους Τύραννος στ Ηράκλειο υπό Μαθητῶν τοῦ Λυμβαδίου (1902)

Ἀγαπῶντ' ἐξείργε

τοῦ εὐχόμεν ἐν καρδίᾳ
χρόνια σοφῶν εὐτυχῶν

Εὐτυχίς λόγιον ἔστω 1907.

Σίμωνος Μανωλῆ

Ἡράκλειον 7/1/1907

The Landing of
H. E. The High Commissioner at
Candia Guard of Honour 27th Inniskillings
October 17th 1907

Πλατεία Πρίγκιπας

Gymnase Candie - Crète.

Orchestra 1911

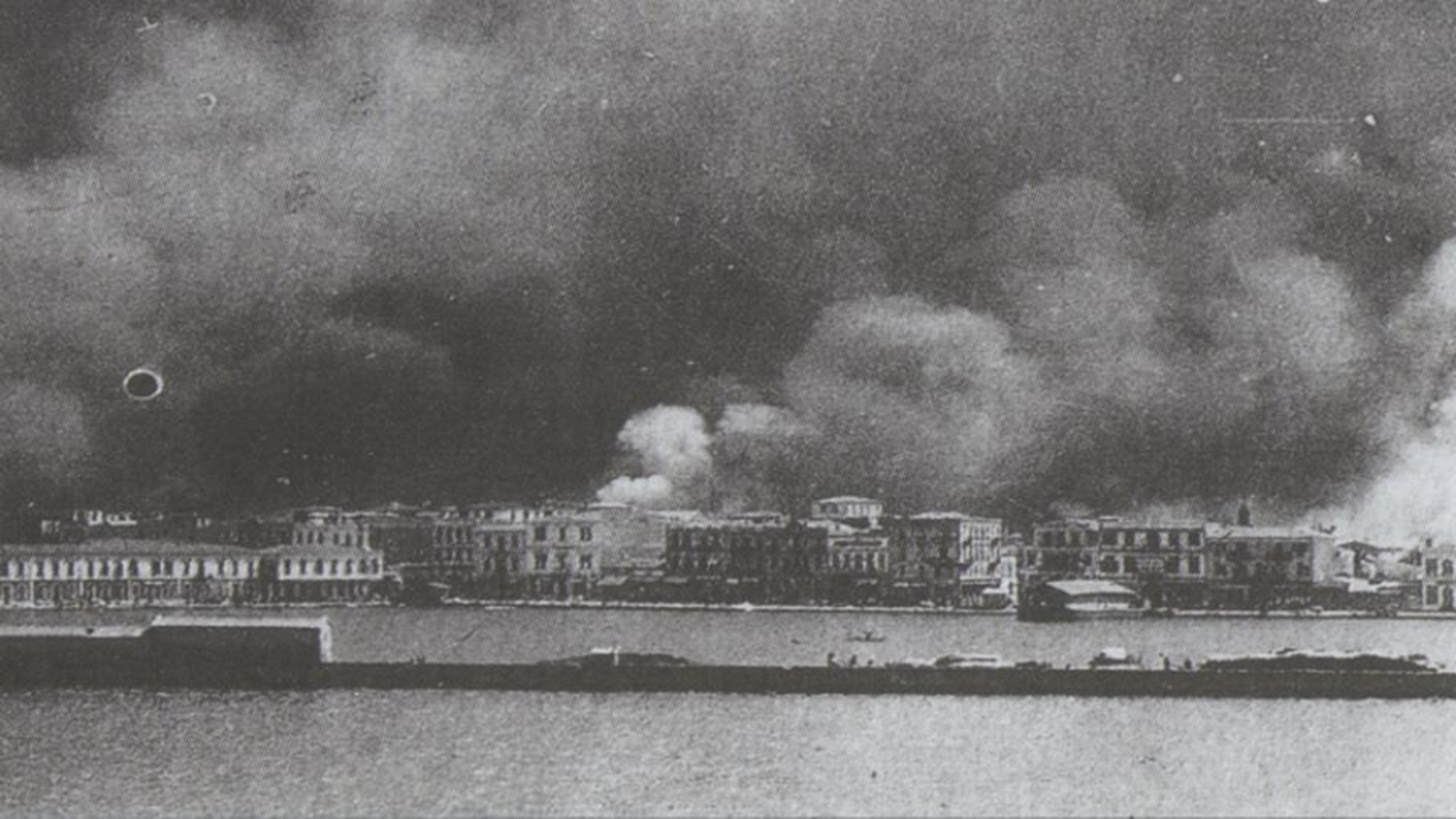

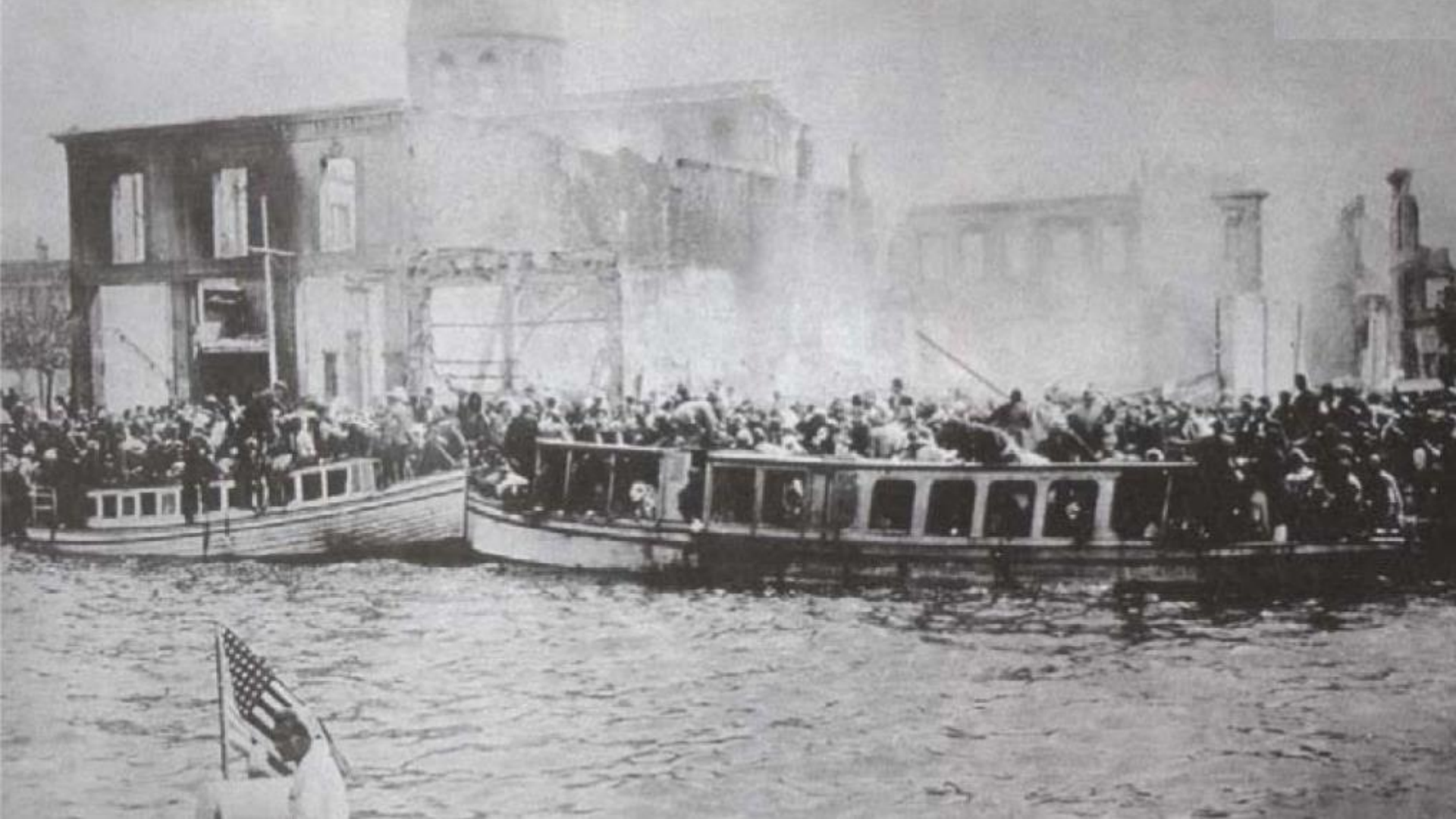

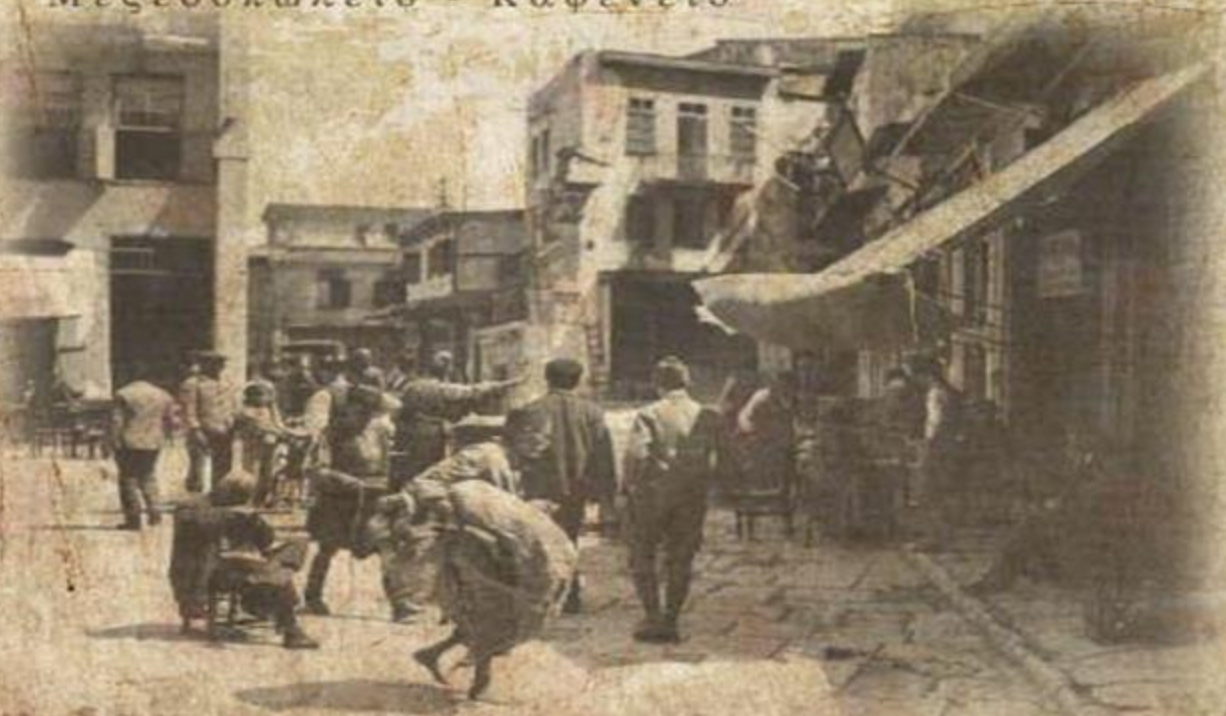

ΚΑΦΕΝΕΙΟΝ
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ

Τα χρόνια τα παλιά...

Μεζεδοπωλείο - Καφενείο

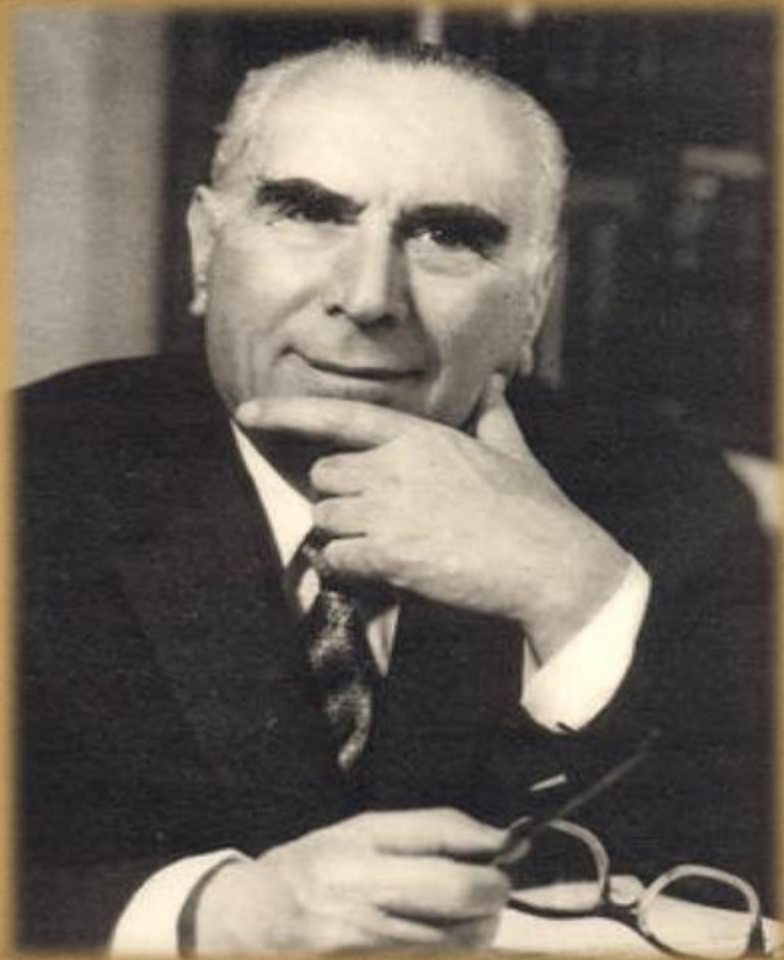

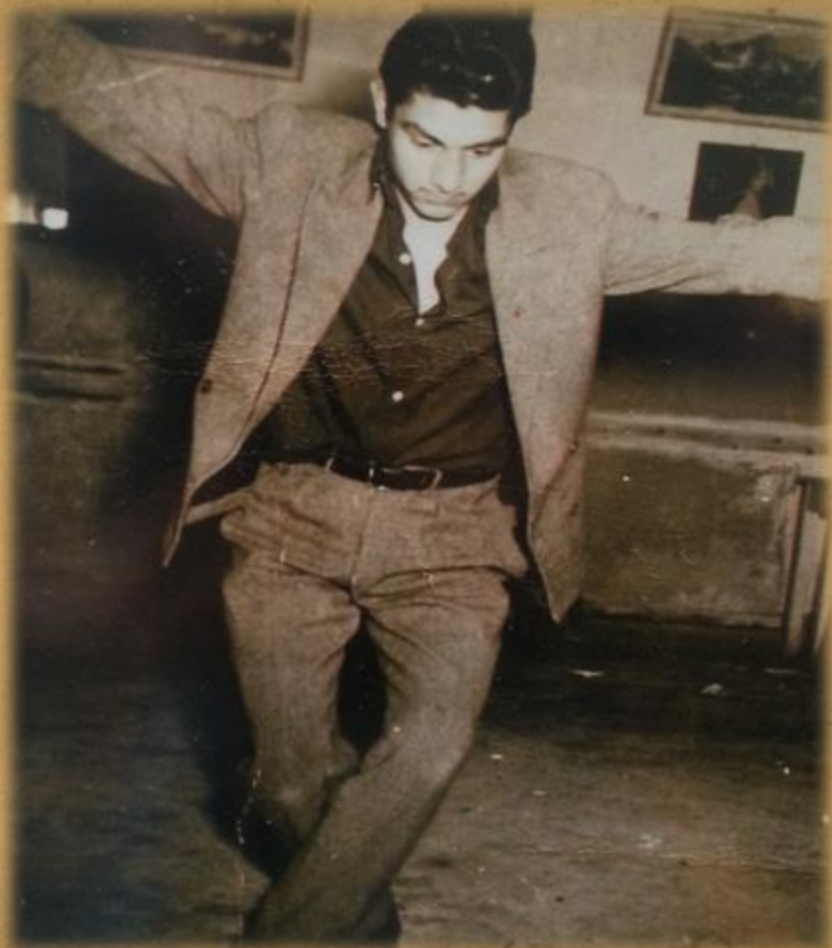

Λάκκος

1936

